

NEWS

Från receptionen till uppropet

17 juli 2026, Tobias Engl

Herr Vogel kände inte till mottagningen. Den låg på tredje våningen i ett hus i utkanten av centrum, bakom en glasdörr som stängdes tystare än han hade väntat sig. Därinne var det ljusare än han trott. Fyra dörrar, en korridor, ingen som sa åt honom vart han skulle. Han blev stående med tidslappen i handen och kände den gamla känslan av att vara på fel ställe.

Då såg han skärmen. Den hängde bredvid disken, lugn, i en dämpad grön ton. Anmäl dig i receptionen, stod det, och en pil pekade åt vänster. Herr Vogel gick åt vänster. En medarbetare tog hans kort, knappade in något, och på skärmen dök en siffra upp. Hans siffra. 27.

Han satte sig. Framför honom väntade andra, var och en med sin siffra, alla lugna. På skärmen stod vem som var på tur och vem som kom närmast. 24. Sedan en stund ingenting. Sedan 25. Herr Vogel räknade inte längre i huvudet, frågade inte, reste sig inte för att titta. Han bara tittade upp och visste var han hade det.

Förr hade det varit annorlunda. Då hade man frågat vid disken hur länge det skulle dröja och fått ett svar som ingen kunde hålla. Då hade en sköterska ropat ut ett namn i rummet och alla hade tittat upp. Här ropade ingen. Siffran räckte.

26. Herr Vogel sträckte sig redan efter jackan när han märkte att det inte var hans tur än. En kvinna vid fönstret reste sig och gick. Han lutade sig tillbaka. På skärmen gick under tiden ingen reklamfilm, ingen loop med avlägsna stränder. Det han såg hade med honom att göra – hans plats, hans väg, snart hans dörr.

Sedan stod den där. 27 och bredvid, i liten stil, rummet: Rum 3. Inget namn, inget som de andra behövde höra. Herr Vogel reste sig. Han visste vart han skulle. Längs korridoren, tredje dörren; han hade sett vägen redan innan han gick den.

När han senare gick ut igen lade han knappt märke till skärmen längre. Den hade gjort vad den skulle och aldrig stått i vägen. En bra plats, tänkte han medan glasdörren tyst gled igen bakom honom: en som leder en utan att man märker det.

Skärmen som hade lotsat honom genom förmiddagen drivs av ScreenWay. Herr Vogel kommer aldrig att stöta på det namnet. Han behöver inte heller.